



Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK
29.155/II/PN
HG/MM

Bijlagen

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 10 juli 1997 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die tegen de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten te Brussel was ingediend omdat in de Engelse en Japanse tekst van een meertalige publicitaire brochure de benaming van het adres van de instelling enkel in het Frans was vermeld.

De vermelde brochure was opgesteld in het Nederlands, Frans, Engels, Duits en Japans.

In de Engelse tekst staat "Rue de la Régence" en "Place Royale". In de Japanse tekst staat eveneens "Rue de la Régence" en "Place Royale", met daarenboven de vermelding "Bruxelles".

De meertalige, publicitaire folder moet worden beschouwd als een mededeling aan het publiek, uitgaande van een centrale dienst.

Overeenkomstig artikel 40, 2e lid, van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), moeten de berichten en mededelingen die de centrale diensten richten aan het publiek, in het Nederlands en het Frans worden gesteld.

In berichten en medelingen aan het publiek, bestemd voor het buitenland of gedaan in het buitenland, en die desgevallend in een andere dan de in België gebruikte talen gesteld kunnen zijn, worden volgens de vaste rechtspraak van de VCT de naam en het adres van de centrale en gelijkgestelde diensten vermeld in de officiële talen die de betrokken diensten verondersteld worden te gebruiken. (cfr. advies VCT nrs. 23.038 en 23.039 dd. 13 juni 1991).

2.

De VCT is derhalve van oordeel dat uw diensten in publicaties bestemd voor buitenlanders en gesteld in een andere taal dan het Nederlands of het Frans, bvb. het Engels en Japans, benamingen en adressen van voormelde instellingen, moeten vermelden in het Nederlands en het Frans.

Dit is in het besproken document niet gebeurd.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer J.VANDE LANOTTE, Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

